

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Eius diploma fundationis Colleg. n. 18.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1620. munificentiam suam explicare, licet ob pecunia mutationem (cum pro uno dalero octo floreni computarentur) ea acciderit actio in aliquot qui consecuti sunt annos : de qua munificentia Bullidius (qui illi erat à Confessionibus) ad *Richardum Blondum Vice-Prouincialem*. Serenissimus inquirit de commoditate mittendi solitam elemosynam ad nostros Leodienses. Oportet ut admodum magna sit eius propensio iuuandi vos in Anglicana vinea, alioqui certe desisteret latem hoc tempore à praestando illo subsidio, cum ipse met iam cogatur ingente vim pecunia inquis valdeque gratibus sibi & Provincie conditionibus ad cenulum accipere. Deus illi bonam istam nientem semper seruare velit, ego quod in me est ut fiat laborabo.) At largiorem campum parabat Deus tam amplæ liberalitati.

VVatenas
traduntur
integras
PP. An-
glis.

Anno vigesimo secundo (Archiducae Alberto Belgij Gubernatore de mortuo,) censuit *Mutius Generalis*, assidente *Isabella Infanta* (in qua maneat gubernandi potestas) è re Tyrocinij esse nouitios transferri Watenas, loco non parum opportuniore positas, & ad id ante tot annos destinato, Collégium autem ut sedem figeret *Leodij*: Itaque partim collectâ, partim pretio inter se aestimata supellecibile migratur: *Silisdomus* cum suis transit Watenas, *Odonatus Shelleyns* cum Philosophis & Theologis succedit in Leodiensem habitationem. Mansit apud *Silisdonij* aliquamdiu literarum cum Duce *Maximiliano* commercium: Neque remisit is cum mutatione Rectorum beneficiandi ardorem, sed cum Anno vigesimo sexto intermissæ fuissent consuetæ literæ per quas de rebus in Anglia gestis siebat certior, per Adamum Contzen (qui Buslidij locum occupabat) quæsivit ab *Odoneno* rationem: Eo forte tempore aditus in Insulam clausi erant; id igitur responsi dedit *Odonenus*; quo accepto nuntio attentus ad beneficiendum Dux rogauit, Num quid hæc domus inde pateretur? cumque relatis pati, petiit accuratam sibi transmitti descriptionem debitorum primum, & reddituum & personarum (que eo anno erant Capitum quinquaginta, futurae sequenti sexaginta) tum etiam agri totius & aedificiorum: Quam descriptionem cum accepisset, non iam de iuuando tantum Collegio, sed de stabiendo in perpetuum, excuso planè ac Deo pleno animo, decreuit; scriptisque confessim tabulis fundatione consignauit: Quarum tabularum exemplar adiungendum existimauit, cum sint illæ ex summo Orthodoxæ Religionis promouendæ desiderio conceperæ, & memorabili in externos homines benignitate conspicuæ, & ad honorem confessæ & gloriam Bauaricæ domus sempiternam: Earum autem Tenor hic est:

XVIII. In Nominé Sanctissimæ &
Individuæ Trinitatis, Patris & Filij, & Spiritus
Sancti.

Diploma
fundatio-
nis.
Collegij
Anglorum
Leodij.

Nos Maximilianus Dei Gratia Comes Palatinus Rheni, Vtiusque Bauaricæ Dux, Sacri Romani Imperij Archidapifer, Princeps Elector, cum nostro, tum Coniugis nostro *Elisabetha* Bauaricæ & Lotharingiæ Ducissæ nomine

nomine publicum hoc diploma quo utriusque nostrum mentem voluntatemque omnino declaramus & contestamur, confici iussimus, quod apud posteros & Successores nostros, aliosque omnes quorum intererit, perpetua atque inuiolalibi auctoritate firmum & ratum esse volumus.

Maximis & continuis Maiores nostros patriamque nostram carissimam beneficijs diuina Majestas affecit: Nam pacem, concordiam, aliaque Gubernationis commoda, & prosperos successus reum quae sunt in conspectu ut taceamus; Illud certe animo gratissimo agnoscere & Patriæ gratulari debemus quod veram & Orthodoxam Religionem, & quæ fide Catholica nitiur pietatem, devotionem & cultum suum ita stabilivit, auxitque ut in hac parte nulli Prouinciae cedat Bauaria. Sunt ista Nobis & Maioribus nostris Serenissimis Bauariæ ducibus communia, & ampliora quam ut villa gratiarum actio parere possit. Verum Nobis Patriæque Nostræ, postquam ad eius Gubernationem diuino nutu vocati sumus singularia multa & magna benignissime, misericordissimeq; dona sunt collata, quæ omnia in solidum diuinæ bonitati & gratiae non nostris meritis accepere referimus. Minores omnino sumus omnibus miserationibus Dei & Nos eius liberalitati obligatissimos esse constemur; Ille Nos cum in Adolescentia regendam Remp. suscepsemus, maximis difficultatibus expediuit, augendæ etiam Patriæ & ornandæ, proferendique Principatus i'oneas facultates paternè suppeditauit. Otto deinde bello contra Ecclesiam Catholicam atque Imperium, in summis frequentissimisque periculis toto iam epennio benignissime nos manu sua omnipotente protexit, fidè sancta, & Orthodoxam Religionem multis vietorijs defendit. Praeter ista: am ingenia, etiā alii plura & maiora in Nos beneficia contulit, ut adhuc in dies singulos certissima illius in nos fauoris experimenta persentiscamus: semper ea omnia animo grato agnoscimus, & cum exultatione ac tremore illi seruientes, quid vicis illi præstare, quod gratissimum eius numini Majestatique sit, possumus, sape nobiscum disquisiri; tandemque statuimus, deliberato & mato consilio, acceptissimum ei munus, oblationemque fore, si hoc exulte- ratissimo tempore sinceros, orthodoxos, vitæ integritate, & in diuinorum rerum scientiæ conspicuos Sacerdotes, Theologos, & cōcionatores, procuremus & alamus, qui populum instruant, fideles roborent in fide, errantes in viam salutis reducant: Cum enim ubique malorum morum licentia, scandala, hæreſesque graventur, alij malis illis miserrimè irretiantur, alij quid sequantur Ecclesij in medio harent, seductorum plena sint omnia, nulla re magis egere Ecclesiam quam probis, doctis, zelosis & laboriosis doctoribus Nobiscum omnes sentiunt. Et quidem hac vbiq; seu maior seu minor est necessitas, sed in Britannia longè maxima, imo planè extrema: Tristissima est istarum Ecclesiarū facies, perlectione in Sacerdotes & seculares pariter lauiente; ita ut nisi singulari Dei auxilio protegantur, summa Religionis in florentissimo regno (vnde Germania Catholica fidei & Religionis olim sumpsit principia & fundamenta) iactura sit formidanda. Quare loca illa maioribus munienda praesidijs existimam.

Ggg

1626.

existimamus ubi vis hostium acrior ingruit, summoque conatu admittendum
ut in tanto animarum discrimine sint qui rudes instruant, labantes in fide con-
firment, stantes roborent, lapsos erigant, hæreticis vi & ferro armatis sc̄, Dei
verbo, opponant. Inter quos cùm nobis certo constet præcipuo studio pro-
fectuq[ue] gnauiter laborare Patres Societatis Iesu, Illos, cum animarum peri-
culo hanc Domini vineam tot feris obnoxiam excolare, contumelias, famē,
carcerem, verbera, cruciatus, mortem pro Christi nomine perferre, utilissi-
mum Ecclesiæ iudicauimus si eorum pium hoc studium seruoremque nostris
auxilijs opibusque iuuaremus ac promoueremus. Quam ob causam & hacte-
nus Collegium Anglicanum quod est Leodij, sive cùm ibi Tyrones Religio-
nis rudimenta ponent, & ad pietatem exerceantur, sive cùm Societatis
Scholastici Philosophia & Theologia studijs ad grande docendi munus, ani-
mamque pro Christo ponendam informarentur, annuâ eleemosynâ prosecu-
ti sumus. Cum verò ante aliquot menses, diuina Nos mouente gratia, Colle-
gij illius statum Nobis præscribi iussissemus, ea mente, ut quoniam accidit
erat annona, & quod redditus quos ex Britannia solebat accipere, persecutionis
violentia accidi & interuerti suspicaremur, inopia laborantibus largiore pen-
sione succurreremus: non sine dolore intelleximus Collegium illud non modo
fundatum & dotatum non esse, verum etiam per iniuriam temporū &
hostiū, ære adeò alieno pressum, vt annuos redditus, expensæ quæ creditoribus
in annos singulos soluendæ sunt, multum superarent. Quare non in præsens
modo, sed in perpetuum, hoc Seminarium conferuare, dotare, fundare de-
creuimus.

XIX. Nos itaque Maximilianus, Comes Palatinus Rheni, vtriusque
Bauariae Dux, S. R. I. Archidapifer, Elector, simul cum Serenissima Coniuge
nostra Elizabetha Bauariæ & Lotharingiæ Ducissa Collegium Anglicanum
quod est Leodij fundamus & dotamus & diuinæ Majestati ad animarum no-
strarum salutem offerimus, & Societati Iesu Anglicanae nationis de manu
nostra tradimus, illo proposito ac intentione ut in eo Religiosi Societatis Iesu
secundum eorum Sanctum Institutum, constitutiones ac regulas in virtutibus,
pietate, scientiaque instituantur & exerceantur, ut cum eorum Superioribus
in Domido vilum fuerit ad prædicandum Euangeliū, administranda
Sacra menta, aliaque quæ Societas secundum suum Institutum laudabiliter
præstare solet perficienda, conseruandamque Britanniam & propagandam
Ecclesiam mittantur.

Assignamus vero & donamus eidem Col-
legio pro fundatione integra ducenta millia florenorum Rhenensium, probæ
& Imperialis monetæ, computatis in singulos florenos quindecim Batzijs,
sive sexaginta Crucigeris: Atque ad hanc summam ex Camera nostra Mona-
censi, seu ærario quod vocant Rent vndt Camerambt, per soluendam Nos,
posteros, successoreisque summa auctoritate & fide, coram Deo, omnium no-
strarum actionum arbitrio, obligamus. Nam quod ad totam hanc fundatio-
nem attinet, id quod fastidij vitandi gratia & prolixitatis repetere in singulis
capitibus